

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (V. Holban)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, M. Anton, O. Cojocaru)

Î N C H E I E R E

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Iuri Sorochin,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin
împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” privind anularea facturii și,
cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal
Chișinău” împotriva lui Iuri Sorochin privind încasarea datoriei,
împotriva deciziei din 17 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 02 aprilie 2014, Iuri Sorochin a depus la Judecătoria Rezina cerere de chemare
în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii SP nr.
4798126 din 11 martie 2013 și sumele indicate în factură (f.d. 3, vol. I).

În motivarea acțiunii a indicat că la 14 decembrie 2012 de către angajatul SA „Apă
Canal Chișinău”, Serghei Verdeș a fost întocmit procesul-verbal cu privire la
contravenție în temeiul art. 170 alin. (1) din Codul contravențional și emisă decizie la
12 martie 2013 de către Pretura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, acte care au fost anulate
prin hotărârea din 09 octombrie 2013 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, însă totuși
mărimea serviciilor prestate pentru apă și canalizare de către SA „Apă-Canal Chișinău”
indicate în factură o consideră exagerată.

La 30 mai 2014, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată
la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani împotriva lui Iuri Sorochin, concretizată la 05
februarie 2019, privind încasarea forțată a datoriei în sumă de 12605,84 lei și a taxei de
stat în sumă de 378,17 lei (f.d. 4, 164-165, vol. II).

În motivarea acțiunii, SA „Apă-Canal Chișinău” a indicat că în baza contului
personal nr. 3900270, furnizează servicii de alimentare cu apă și recepționare a apelor
uzate, însă Iuri Sorochin nu achită serviciile prestate în termen, respectiv datoria
formată în perioada ianuarie 2013 - ianuarie 2013 constituie suma de 12 605,84 lei.

SA „Apă-Canal Chișinău” a menționat că în scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, a expediat la 19 februarie 2014 în adresa pârâtului reclamația nr. 11.4-08/2025, care însă a rămas fără răspuns.

La 17 iulie 2014, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus demers la Judecătoria Rezina privind conexarea acțiunilor, totodată solicitând strămutarea cauzei la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, dat fiind faptul că locul de consum al pârâtului se află în mun. Xxxx, iar potrivit buletinului de identitate viza de domiciliu a reclamantului este în mun. Xxxx.

Prin încheierea din 18 aprilie 2014 a Judecătoriei Rezina, au fost conexate într-un singur proces cauzele civile la cererea de chemare în judecată depusă de către Iuri Sorochin împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la declararea nulității facturii și, cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Apă-Canal Chișinău” împotriva lui Iuri Sorochin cu privire la încasarea datoriei.

Prin încheierea din 24 iulie 2014 a Judecătoriei Rezina, menținută prin decizia din 30 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, a fost strămutată la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin împotriva SA „Apă Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii și, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă-Canal Chișinău” împotriva lui Iuri Sorochin privind încasarea datoriei, conexate prin încheierea din 18 iulie 2014 a Judecătoriei Rezina.

Prin încheierea din 24 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 06 iulie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Iuri Sorochin împotriva deciziei din 30 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 13 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de către Iuri Sorochin cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare.

Prin decizia din 22 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de recurs depusă de Iurii Sorochin și menținută încheierea din 13 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin încheierea din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Iuri Sorochin.

Prin decizia din 31 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recurs depus de Iuri Sorochin, fiind menținută încheierea din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 28 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă cererea depusă de Iuri Sorochin cu privire la emiterea unei decizii suplimentare la decizia din 31 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 04 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost declinată competența judecătorului investit cu examinarea acțiunilor în contencios administrativ, în favoarea judecătorului investit cu examinarea acțiunilor de drept comun.

Prin încheierea din 24 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în temeiul art. 267 lit. g) din Codul de procedură civilă, a fost scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă-Canal Chișinău” împotriva lui Iuri Sorochin

privind încasarea datoriei.

Prin încheierea din 27 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost restituit recursul depus de Iuri Sorochin împotriva încheierii din 24 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în conformitate cu art. 426¹ alin. (1) lit. b¹) din Codul de procedură civilă.

Prin decizia din 27 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost admis recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, casată încheierea din 24 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu remiterea cauzei în aceeași instanță pentru examinare în fond.

Prin încheierea din 06 aprilie 2020 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 05 august 2020 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Iuri Sorochin împotriva încheierii din 27 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Prin hotărârea din 30 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” privind anularea facturii, ca neîntemeiată.

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă-Canal Chișinău” împotriva lui Iuri Sorochin privind încasarea datoriei, ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a stabilit că alegațiile ce țin de pretenția înaintată de Iuri Sorochin privind anularea facturii nr. 4798126 din 11 martie 2013, pe motivul că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost anulate, or procesul contravențional a fost încetat nu pe faptul lipsei faptei contravenției sau un alt temei de reabilitate, dar în temeiul art. 461 din Codul contravențional ce nu presupune absolvirea persoanei de răspundere civilă pentru acțiunile sale, iar un alt temei legal pentru anularea facturii nr. 4798126 din 11 martie 2013 reclamantul nu a invocat.

Totodată instanța de judecată a reținut ca fiind neîntemeiată și cerința înaintată de SA „Apă-Canal Chișinău” împotriva lui Iuri Sorochin privind încasarea sumei de 12605,84 lei, ce constitui contravaloarea consumului de apă utilizat în mod fraudulos or, cuantumul datoriei solicitat a fost calculat pentru perioada 26 iunie 2012 - 04 decembrie 2012 potrivit volumul de apă recepționat prin țeavă de diametrul în mărime de 32 mm, însă conform actului din 10 septembrie 2012 bransarea neautorizată a fost efectuată la țeavă cu diametru de 25 mm fiind instalat un contor cu diametru de 20 mm, ce atestă că calculul efectuat pentru consumul apei este inexact și respectiv suma solicitată spre încasare nu este întemeiată.

La 07 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând menținerea hotărârii contestate în partea respingerii acțiunii depuse de Iuri Sorochin împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” privind anularea facturii, casarea hotărârii din 30 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii acțiunii depuse de SA „Apă Canal Chișinău” și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii depuse de SA „Apă Canal Chișinău” privind încasarea datoriei, încasarea din contul lui Iuri Sorochin a taxei de stat în ordine de apel în mărime de 283,63 lei.

La 26 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Iuri Sorochin a depus apel a declarat apel împotriva hotărârii din 30 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul

Centru și a încheierilor de respingere a cererilor de recuzare și a declarației de abținere, solicitând casarea hotărârii în partea respingerii acțiunii depuse de Iuri Sorochin și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii depuse de Iuri Sorochin, anularea încheierilor de respingere a cererilor de recuzare și a declarației de abținere a judecătorului Vladislav Holban.

Prin încheierea din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 08 decembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție a fost restituit apelul declarat de Iuri Sorochin împotriva hotărârii din 30 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

La 13 decembrie 2021, Iuri Sorochin a depus în baza art. 362¹ din Codul de procedură civilă, apel incident împotriva hotărârii din 30 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Cu privire la apelul incident depus de către Iuri Sorochin la 13 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.203-205), Colegiul a conchis, prin încheiere protocolară, asupra restituirii acestuia, ca fiind depus cu omiterea termenului de decădere, indicat în încheierea din 13 iulie 2021 privind acceptarea spre examinare a apelului declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău” (f.d. 173). Respectiv, prevederile art. 186 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevăd expres că în cadrul pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, judecătorul stabilește data până la care pârâtul urmează să prezinte în judecată referința și toate probele necesare, sub sancțiunea decăderii. La caz, termenul limită de depunere a referinței fiind cu 3 zile înainte de data ședinței de judecată din 09 noiembrie 2021. Subsecvent, pornind de la prevederile art. 362¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă, care statuează că apelul incident se depune nu mai târziu de data depunerii referinței la cererea de apel, instanța de apel a reținut că apelul incident din 13 decembrie 2021, a fost depus de către Iuri Sorochin cu depășirea termenului de decădere, 05 noiembrie 2021.

Prin decizia din 17 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” și s-a casat parțial hotărârea din 30 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii cererii de chemare în judecată depuse de SA „Apă-Canal Chișinău” împotriva lui Iuri Sorochin privind încasarea datoriei, și a fost emisă o hotărâre nouă prin care a fost admisă acțiunea depusă de SA „Apă-Canal Chișinău”.

S-a încasat din contul lui Iuri Sorochin în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău”, suma de 12 605,84 lei cu titlu de datorie, suma de 283,63 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în instanța de apel.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiată soluția primei instanțe de respingere a acțiunii depuse de SA „Apă-Canal Chișinău”, deoarece decurge din interpretarea greșită a circumstanțelor cauzei și, ca urmare, aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural aplicabile la soluționarea litigiului.

Instanța de apel a stabilit că, în scopul inspectării stării tehnice a rețelelor de alimentare cu apă și de canalizare, contoarelor și nivelului de conformitate, reprezentantul furnizorului, deplasându-se la data de 10 septembrie 2012 la adresa mun. Xxxx, a depistat că bunul imobil este branșat neautorizat la rețelele publice de alimentare cu apă, fapt ce contravine legislației. Același fapt a fost constatat repetat prin actul inspectării stării evidenței și folosirii apei din 04 februarie 2012. Din acest

considerent, în baza deciziei Preturii sect. Rîșcani, mun. Chișinău din 12 martie 2013, Iuri Sorochin a fost sancționat contravențional prin amendă în mărime de 50 unități convenționale, în sumă de 1 000 lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 170 alin. (1) din Codul contravențional.

Instanța de apel a punctat că, instanța de fond just a remarcat că, chiar dacă la 09 octombrie 2013 de către Judecătoria Rîșcani s-a dispus admiterea contestației petiționarului Iuri Sorochin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 14 decembrie 2012 și a deciziei Preturii sect. Rîșcani, mun. Chișinău din 12 martie 2013, și respectiv, procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Iuri Sorochin a fost încetat în temeiul art. 461 din Codul contravențional (f.d. 4), această circumstanță nu presupune absolvirea persoanei de răspundere civilă pentru acțiunile sale or, procesul contravențional a fost încetat nu pe faptul lipsei faptei contravenției sau un alt temei de reabilitate, însă în temeiul art. 461 din Codul contravențional. În consecință, actul judecătoresc emis de Judecătoria Rîșcani nu reprezintă temei de anularea facturii nr. 4798126 din 11 martie 2013, motiv din care, furnizorul SA „Apă-Canal Chișinău” este îndreptățit de a solicita încasarea sumei de 12 605,84 lei, ce constituie contravaloarea consumului de apă utilizat în mod fraudulos de către Iuri Sorochin.

Instanța de apel a reținut prevederile pct. 5.1.26. din Regulamentului de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008, care dispune că „în cazul branșării și folosirii neautorizate a sistemelor publice (comunale) de alimentare cu apă și canalizare, instalațiile de branșare se supun lichidării imediate de către clientul vinovat sau de către furnizor, cu restituirea tuturor cheltuielilor de debranșare din contul vinovatului. Pentru folosirea neautorizată a sistemului public (comunal) de alimentare cu apă și/sau canalizare, de la persoanele culpabile se percepe (benevol sau pe cale judiciară) costul pierderilor de apă potabilă (tehnologică) și al apelor uzate evacuate, în conformitate cu pct. 9.4.2. din Regulament, în limitele termenului de prescripție (dacă nu este stabilită perioada reală a folosirii neautorizate).

Mai mult, în conformitate cu pct. 9.4.2 din Regulament, în cazul branșării și folosirii neautorizate a sistemelor publice de alimentare cu apă și de canalizare, volumul de apă supus facturării se determină conform capacității de debit a branșamentului de apă, considerând viteza apei în el de 1,5 m/sec și a timpului de funcționare a acestuia.

Din acest considerent, instanța de apel a notat că la 21 decembrie 2012, Comisia pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate, a adoptat hotărârea privind efectuarea calculului conform actelor de cercetare din 10 septembrie 2012 și 04 decembrie 2012, în corespundere cu prevederile pct.9.4.2. din Regulamentul menționat, pentru perioada 26 iunie 2012 - 04 decembrie 2012, conform formulei: - $1,73 \text{ m}^3 / \text{oră} \times 113 \text{ zile} \times 8 \text{ ore} = 1 564 \text{ m}^3 \times 8,06 \text{ lei} = 12605,84 \text{ lei}$, fapt confirmat prin extrasul din procesul-verbal nr.101 din 21 decembrie 2012.

În continuare, instanța de apel a indicat că suma de 12 605,84 lei, expusă spre plată în factura SP nr. 4798126 din 11 martie 2013, urmează să fie încasată de la Iuri Sorochin în baza prevederilor Codului civil în redacția legii de pînă la 01 martie 2019, și prevederilor Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr.1402 din 24 octombrie

2002.

Reieșind din cele consemnate în actul din 04 decembrie 2012, Iuri Sorochin la momentul controlului, utiliza serviciul de alimentare cu apă în lipsa unui contract încheiat cu furnizorul, ce constituie încălcarea prevederilor pct. 5.1.22 din Regulament, iar conform art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărire comunală nr.1402 din 24 octombrie 2002, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărire comunală sunt obligate, să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut.

Astfel, instanța de apel a stabilit că intimatul Iuri Sorochin, beneficiind de serviciile publice de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate pe adresa mun. Xxxx, avea obligația de a achita costul apei consumate.

Așadar, intimatul Iuri Sorochin, primind spre plată factura SP nr. 4798126 din 11 martie 2013, care generează și efectele juridice pe care le produce un act juridic legal, nu și-a onorat obligația de plată, încălcând prevederile Codului civil, care prevăd că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, obligând debitorul să-l despăgubească pe creditor pentru obligația neexecutată, neadmițând refuzul unilateral de la executarea obligației.

În așa mod, SA „Apă-Canal Chișinău” în calitate de furnizor de apă și prestator de servicii de evacuare apelor uzate, este în drept de a solicita achitarea datoriei pentru serviciile prestate.

La 28 noiembrie 2022, Iuri Sorochin a declarat recurs, iar la 14 februarie 2023 a depus recurs suplimentar împotriva deciziei din 17 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la o nouă judecare în instanța de fond conform competenței.

În motivarea recursului Iuri Sorochin a invocat că instanța de apel a judecat cauza în lipsa apelantului, lipsindu-l pe acesta de posibilitatea de a se apăra or, dînsul a solicitat amânarea ședinței pe motiv că era bolnav de o boală infecțioasă și a prezentat instanței de judecată receta, bonul fiscal și cecul, din care rezultă cu certitudine că apelantul se trata de o infecție. Astfel, instanța de apel nu a luat în considerație documentele prezentate și a examinat cauza în lipsa lui Sorochin Iuri, prin ce au încălcat dreptul la un proces echitabil. Totodată, apelantul a indicat că alte dovezi, cum ar fi certificatul de concediu medical sub semnătură medicului, vor fi prezentate în ședința următoare, circumstanțe neglijate de instanța de apel.

De asemenea, recurentul consideră că prezenta cauză a fost judecată contrar competenței jurisdicționale or, Legea privind protecția consumatorilor permite reclamantului de se adresa după locul de domiciliu.

Recurentul a mai invocat că până la pronunțarea deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție prin care a fost menținută încheierea din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost restituit apelul declarat de Iuri Sorochin împotriva hotărârii din 30 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Iuri Sorochin a depus apelul incident cu achitarea taxei de stat, iar instanța de apel prin încheierea protocolară a restituit apel incident prin ce a lipsit recurentul de dreptul la un proces echitabil potrivit art. 6&1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

La fel, a invocat faptul că referința nu a fost depusă de către recurent, în aceste

circumstanțe nu s-a produs efectul juridic a art.362¹ alin.(1) din Codul de procedură civilă, prin ce instanța de apel a interpretat în mod eronat legea art. 432 alin. (2) lit. c) și alin.(4) din Codul de procedură civilă.

Recurentul a mai menționat că, ce ține de Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008, în cazul folosirii neautorizate a sistemelor publice (comunale) de alimentare cu apă și canalizare, instalațiile de branșare se supun lichidării imediate de către clientul vinovat, iar ceea ce ține de vinovăția la care face referirea instanța de apel nu poate fi aplicat și contravine legii.

Recurentul a invocat că instanța de apel a aplicat retroactiv o legea, încălcând art.5 din Codul civil (redacția din 2012), or chiar și presupusa datoria este calculată pentru perioada de 26.05.2012 - 04.12.2012 când legea nici nu a fost publicată în Monitorul Oficial, prin ce a încălcat normele de drept material.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 17 noiembrie 2022. Decizia motivată a fost expediată în adresa recurentului, prin scrisoare recomandată la 02 decembrie 2022 (f.d.21, vol. IV), însă date privind recepționarea deciziei la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Iuri Sorochin, a depus cererea de recurs la data de 28 noiembrie 2022, conformându-se prevederilor legale, declarând recurs împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 08 decembrie 2022 și 14 februarie 2023 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs și a recursului suplimentar, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisorile de însoțire anexate la materialele cauzei.

Prin referința depusă la 21 februarie 2023, SA „Apă-Canal Chișinău” a solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de Iuri Sorochin.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Iuri Sorochin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Iuri Sorochin.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh